C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r/p-132/2026 Judecătoria Drochia, sediul Central
1-26057883-03-16r-03062026 Judecător: Corina Tăbăcaru

D E C I Z I E
În Numele Legii

09 iunie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:
Președinte de ședință, judecător Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni
Grefier Iana Frasina
Cu participarea:
Procurorului Octavian Bodareu
Avocatului Rodica Cojocar
Inculpatului Ion Grosu

Judecând, în ședință de judecată publică, în ordine de recurs, recursul avocatului Rostislav Covdii în interesele inculpatului Ion Grosu declarat împotriva ***încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 27 mai 2026*** privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 (treizeci) de zile în privința inculpatului:

Grosu Ion, născut la *****, c/p *****, originar din s. *****, domiciliat în or. *****, str. *****,

învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3), art. 188 alin. (2) lit. e) și art. 187 alin. (1) Cod penal,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele prezentate instanței, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Pe rolul Judecătoriei Drochia, sediul Central se află cauza penală de învinuire a lui Grosu Ion învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 287 alin. (3), art. 188 alin. (2) lit. e) și art. 187 alin. (1) Cod penal.

Potrivit actului de sesizare a instanței, inculpatul Grosu Ion se învinuiește în aceia că, la 24.04.2026, în jurul orelor 17.30 min., fiind sub influența băuturilor

alcoolice, aflându-se pe teritoriul Gării Feroviare din or. Drochia, adică în loc public, acţionând intenţionat și din intenţii huliganice, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând demonstrativ regulile sociale şi morale de conviețuire, care asigură securitatea publică și personală a cetățenilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor și admițând în mod conștient survenirea acestora, a inițiat un conflict cu numiții ***** a.n.***** și ***** a.n.***** pe motiv că aceștea și-au manifestat dezacordul de a discuta cu acesta pe anumite teme/chestiuni legate de viața personală și a conflictului armat din Ucraina, după care fapt Grosu Ion momentan le-a aplicat câte o lovitură cu mânerul cuțitului în regiunea feții, provocându-le vătămări corporale.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202618D0148 din 29.04.2026 la examinarea medico-legală a numitului ***** a.n. *****, s-au depistat leziuni corporale în formă: echimoze împrejurul ochiului stâng și coapsei drepte în treimea medie, care s-au produs prin acțiunea traumatică a unui obiect dur, contondent și prin lovire de el, în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare de sănătate mai puțin de /6 zile/, și conform acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată, a integrității corporale sau a sănătății.

Acțiunile lui Grosu Ion în cadrul urmăririi penale au fost calificate ca huliganism agravat, cu semnele de calificare: acţiuni intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violenţe asupra persoanelor care prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau sănătăţii, infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (3) din Codul penal.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, la 24.04.2026, aproximativ la ora 17.35, acționând cu intenție directă cu scopul de a comite un atac săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, în timp ce se afla pe teritoriul Gării Feroviare din or. Drochia, imediat după comiterea acțiunilor huliganice față de numiții ***** a.n.***** și ***** a.n.***** spontan s-a apropiat la unul din aceste persoane și anume față de cet.***** a.n.***** lovindu-l cu mânerul cuțitului în regiunea feții. În timp ce ***** a opus rezistență față de numitul Grosu Ion, ultimul fără a-i comunica ceva i-a zmuls de la gât un lanț din metal nedeterminat, fugind cu cel sustras într-o direcție necunoscută.

Acțiunile lui Grosu Ion în cadrul urmării penale au fost calificate ca tîlhărie, cu semnele de calificare, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, tâlhărie săvârșită cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e) din Codul penal.

Tot el, continuându-și acţiunile criminale, a săvârşit infracţiunea de jaf, manifestat prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, adică fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală, în următoarele circumstanțe:

La 28.04.2026 în jurul orelor 14.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, după un plan bine chibzuit, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conștient survenirea consecințelor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului său, timp ce se afla în salonul automobilului de model „Nissan Almera" cu numere de îmatriculare ***** care-i aparţinea cet. ***** şi care era parcat pe str. Cuzima Cecal 21 din or. Drochia, fără a-i explica ceva, i-a sustras în mod deschis de la cet. Ixari Victor (*care tot se afla în salonul automobilului sus menţionat*) telefonul mobil de model „Samsung A07” de culoare negru, la prețul total de 2400 lei, cauzând părţii vătămate daune materiale în proporţii considerabile şi cu cel sustras de la faţa locului s-a eschivat.

Acțiunile lui Grosu Ion în cadrul urmăririi penale au fost calificate ca jaf, cu semnele de calificare, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (1) din Codul penal.

La 20 mai 2026, procurorul în cadrul Procuraturii Drochia, oficiul Principal, Eduard Fiștic a înaintat instanței de fond din demers cu privire la prelungirea măsurii preventive ”*arestarea preventivă*” în privinţa inculpatului Ion Grosu, pe un termen de 30 de zile.

În susținerea necesității prelungirii măsurii preventive, procurorul a invocat existența riscurilor prevăzute de lege care justifică necesitatea arestului preventiv în privința inculpatului Grosu Ion.

Sub aspectul riscului eschivării de la examinarea cauzei, procurorul a arătat că acesta rezultă din conduita anterioară și situația juridică a inculpatului, relevând că pe rolul Judecătoriei Drochia, sediul Central, se află spre examinare o altă cauză penală în care Grosu Ion este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Totodată, s-a indicat că anterior acesta a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, antecedentul penal nefiind nestins la momentul examinării demersului.

De asemenea, procurorul a menționat că inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii, nu deține bunuri sau averi considerabile pe teritoriul Republicii Moldova, circumstanțe care, în opinia acuzării, relevă existența unor legături sociale și economice reduse cu statul și sporesc riscul eschivării de la organul de urmărire penală sau de la examinarea cauzei.

Referitor la riscul împiedicării bunei desfășurări a judecării cauzei, procurorul a susținut că, aflându-se în libertate, inculpatul ar putea exercita presiuni asupra părții vătămate și a martorilor ori ar putea influența declarațiile acestora, afectând astfel administrarea probelor și stabilirea adevărului în cauză.

În ceea ce privește riscul săvârșirii altor infracțiuni, procurorul a considerat că acesta este justificat prin existența unor temeiuri suficiente și rezonabile de a presupune că inculpatul poate recidiva, având în vedere conduita sa anterioară și circumstanțele personale.

La evaluarea personalității inculpatului, procurorul a subliniat că Grosu Ion nu este angajat în câmpul muncii, iar potrivit datelor privind antecedentele penale, anterior a fost tras la răspundere penală, antecedentul penal fiind nestins. Totodată, existența unei alte cauze penale pendinte pe rolul Judecătoriei Drochia, sediul Central, pentru o infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, ar demonstra, în opinia acuzării, lipsa unei schimbări de conduită și faptul că inculpatul nu și-ar fi făcut concluziile necesare din condamnările anterioare.

În aceste circumstanțe, procurorul a apreciat că aflarea inculpatului în stare de libertate creează un risc real de continuare a activității infracționale, iar aplicarea măsurii preventive sub forma arestului preventiv reprezintă unica modalitate aptă să asigure buna desfășurare a urmăririi penale, să prevină influențarea participanților la proces și să protejeze ordinea publică de eventuale conduite infracționale ulterioare ale inculpatului.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 27 mai 2026 s-a admis integral demersul procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Principal, Eduard Fiștic.

S-a prelungit în privința lui Grosu Ion, termenul măsurii preventive - arestarea preventivă pe un termen de 30 (treizeci) de zile, până la data de 27 iunie 2026 ora 14:19.

Manifestându-și dezacordul cu încheierea și mandatul judiciar din 27 mai 2026, avocatul Covdi Rostislav în interesele inculpatului Grosu Ion le-a atacat cu recurs în termenul și modul prevăzut de art. 311 Cod de procedură penală, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi soluții privind aplicarea unei alte măsuri preventive non privative de libertate.

În motivarea recursului s-a invocat faptul că, prelungirea arestului preventiv în privința lui Grosu Ion este neîntemeiată și contrară atât legislației naționale, cât și standardelor CEDO, întrucât instanța nu a prezentat motive concrete și probe care să justifice riscurile procesuale invocate. În aceste condiții, se impune anularea încheierii instanței și înlocuirea arestului preventiv cu o măsură non privativă de libertate.

Susține apărarea că la examinarea speței instanța de judecată în mod neîntemeiat nu a luat în considerație faptul că inculpatul are loc permanent de trai, are părinți, precum și legături strânse cu țara.

În ședința de judecată avocatul participant Rodica Cojocar în interesele inculpatului Grosu Ion a pledat pentru admiterea cerințelor formulate în cererea de

recurs cu motivele invocate, casarea încheierii și a mandatului judiciar, cu aplicarea în privința inculpatului a unei măsuri preventive non privative de libertate.

În fața instanței de recurs inculpatul Grosu Ion a susținut poziția apărătorului și a solicitat admiterea recursului din motivele invocate.

În ședința de judecată procurorul Octavian Bodareu a pledat pentru respingerea recursului ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond.

Verificând temeinicia cerințelor formulate de recurent în raport cu materialele puse la dispoziția instanței pentru soluționarea cauzei, ascultând discursurile participanților procesului penal, Colegiul în temeiul de drept prevăzut la art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală va dispune respingerea recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări încheierea și mandatul judiciar.

În motivarea soluției Colegiul reține aplicarea corectă cazului din speță a normelor naționale ce reglementează dreptul persoanei la libertate și condițiile de restrângere a acestui drept, precum și dispozițiilor legislației internaționale cu privire la modul, condițiile și temeiul aplicării sau prelungirii arestului preventiv, care la art. 5 alin. (1) lit. c) CEDO stipulează că, *nimeni nu poate fi lipsit de libertate, cu excepția dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârşit o infracţiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârşească o infracţiune sau să fugă după săvârşirea acesteia*.

Dispozițiile legislației naționale stipulează la alin. (1) și (2) art. 175 Cod de procedură penală că, *măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, inculpatul, inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securităţii şi ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, inculpatul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.*

În conformitate cu prevederile art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, *măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, inculpatul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt*

mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei, alin.(2) al acestei norme stipulând că, arestarea preventivă şi măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvârşirea unei infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de trei ani şi doar în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 185 alin. (1) Cod de procedură penală, *arestarea preventivă constă în deţinerea inculpatului, inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepţională şi se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.*

De rând cu aceasta dispoziţiile art.186 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că, *perioada de ţinere în arest a inculpatului, inculpatului nu poate depăşi un termen rezonabil, stabilit în funcţie de complexitatea investigaţiilor necesare pentru descoperirea adevărului şi ţinând cont de obligaţia de celeritate în soluţionarea cauzei penale în care inculpatul sau inculpatul este ţinut în stare de arest, la alin.(4) fiind stipulat că, termenul arestului poate fi prelungit doar atunci când alte măsuri preventive neprivative de libertate nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestului preventiv şi-au păstrat actualitatea condiţiile şi criteriile stipulate la art.175, 176 şi 185*.

În acelaşi timp, art. 186 alin. (5) Cod de procedură penală stipulează că, *fiecare perioadă cu care se prelungeşte arestul preventiv se stabileşte cu respectarea condiţiilor prevăzute la alin.(2), dar nu poate depăşi termenul de 30 de zile.*

Astfel, raportând aspectele de fapt a cauzei la normele dreptului procesual-penal ce reglementează procedura aplicării/prelungirii măsurii preventive Colegiul penal consideră că, instanța de fond corect a concluzionat necesitatea menținerii inculpatului Grosu Ion în continuare în stare de arest, acesta fiind pus sub învinuire pentru comiterea unui concurs de infracțiunii mai puțin gravă și grave, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de închisoare de până la 8 la 10 ani.

În ceea ce privește criticile formulate de recurent referitoare la pretinsa lipsă a temeiurilor suficiente pentru menținerea măsurii preventive sub forma arestului preventiv, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate și lipsite de suport factual și juridic.

Potrivit art. 175, art. 176, art. 185 și art. 186 Cod de procedură penală, arestarea preventivă poate fi aplicată și menținută doar în situația în care există temeiuri rezonabile, susținute prin date concrete ale cauzei, care permit concluzia că inculpatul ar putea să se ascundă de instanța de judecată, să împiedice stabilirea adevărului, să exercite influențe asupra participanților la proces ori să săvârșească

alte infracțiuni, iar măsurile preventive mai puțin intruzive nu sunt suficiente pentru înlăturarea acestor riscuri.

Colegiul reține că instanța de fond a examinat în mod complet și multiaspectual circumstanțele relevante ale cauzei și a constatat în mod justificat existența riscurilor procesuale prevăzute de lege, concluzii care își păstrează pe deplin actualitatea și la momentul examinării prezentului recurs.

Sub aspectul existenței bănuielii rezonabile privind implicarea inculpatului în săvârșirea faptelor imputate, Colegiul observă că această condiție nu este contestată în mod real de către partea apărării. Din materialele cauzei rezultă că Grosu Ion este deferit judecății pentru săvârșirea unui concurs de infracțiuni prevăzute de art. 287 alin. (3), art. 188 alin. (2) lit. e) și art. 187 alin. (1) Cod penal, fiind acuzat de comiterea unor acte de huliganism agravat, tâlhărie și jaf, fapte care, prin natura și gravitatea lor, aduc atingere valorilor sociale fundamentale referitoare la integritatea fizică a persoanei, patrimoniu și ordinea publică.

Din actul de învinuire rezultă că inculpatul este acuzat că, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică într-un loc public, a inițiat un conflict cu două persoane, aplicându-le lovituri cu mânerul unui cuțit și provocându-le leziuni corporale, după care, în contextul aceleiași succesiuni infracționale, ar fi sustras prin violență un lanț de la gâtul uneia dintre victime. La doar câteva zile după aceste evenimente, inculpatul este învinuit că a săvârșit o nouă faptă patrimonială, constând în sustragerea deschisă a unui telefon mobil de la o altă persoană.

În aceste condiții, existența unei bănuieli rezonabile privind implicarea inculpatului în săvârșirea faptelor imputate este susținută de probele administrate în cauză și nu poate fi pusă la îndoială la această etapă procesuală.

Referitor la riscul eschivării de la judecată, Colegiul apreciază că acesta este unul real și actual. Deși simpla gravitate a acuzațiilor nu poate constitui prin ea însăși temei suficient pentru privarea de libertate a unei persoane, aceasta reprezintă un element relevant ce urmează a fi analizat împreună cu celelalte circumstanțe ale cauzei. În speță, inculpatul este judecat pentru un concurs de infracțiuni, dintre care cea mai gravă este sancționată de lege cu pedeapsa închisorii pe un termen îndelungat, ceea ce generează în mod obiectiv un interes sporit al acestuia de a evita eventualele consecințe juridice ale unei condamnări.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii, nu dispune de o activitate profesională stabilă și nici de alte elemente care să demonstreze existența unor legături sociale și economice solide capabile să garanteze respectarea obligațiilor procesuale. În plus, antecedentele sale penale și existența unei alte cauze penale aflate pe rolul instanței relevă o atitudine de nerespectare a normelor legale și sporesc probabilitatea sustragerii de la judecată.

Colegiul nu poate reține argumentul apărării potrivit căruia simpla existență a unui domiciliu stabil și a unor rude apropiate ar fi suficientă pentru excluderea riscului de eschivare. Aceste împrejurări constituie doar elemente ce urmează a fi apreciate în ansamblul tuturor circumstanțelor cauzei și nu au o valoare absolută. În contextul datelor concrete ale speței, acestea nu sunt de natură să neutralizeze riscul identificat.

Colegiul constată, de asemenea, persistența riscului de influențare a participanților la proces și de împiedicare a stabilirii adevărului. Cauza penală se află încă în etapa administrării și verificării probelor în fața instanței de judecată, iar declarațiile părților vătămate și ale martorilor reprezintă mijloace probatorii de o importanță esențială pentru soluționarea cauzei.

În asemenea circumstanțe, punerea în libertate a inculpatului ar crea posibilitatea obiectivă a contactării persoanelor audiate sau care urmează a fi audiate, existând riscul exercitării unor presiuni directe ori indirecte asupra acestora. Pentru existența unui asemenea risc nu este necesară demonstrarea unor tentative efective de influențare deja realizate, fiind suficientă constatarea unei posibilități reale și rezonabile de afectare a procesului de administrare a probelor, dedusă din circumstanțele concrete ale cauzei și din natura relațiilor existente între inculpat și participanții la proces.

Colegiul apreciază ca fiind deosebit de relevant și riscul săvârșirii unor noi infracțiuni. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că acest risc poate fi dedus din antecedentele penale ale persoanei, conduita anterioară, frecvența faptelor imputate și contextul în care acestea au fost săvârșite. În speță, inculpatul a fost anterior condamnat penal, antecedentul nefiind stins, iar potrivit informațiilor aflate la dosar, pe rolul instanței se află și o altă cauză penală în care acesta este învinuit de comiterea unei infracțiuni similare de huliganism agravat.

Mai mult, faptele imputate în prezenta cauză relevă o succesiune rapidă a unor manifestări infracționale violente și patrimoniale, comise într-un interval foarte scurt de timp. Această circumstanță denotă o predispoziție sporită spre comportamente antisociale și indică faptul că măsurile represive aplicate anterior nu și-au realizat scopul de prevenire și reeducare.

În raport cu aceste împrejurări, Colegiul concluzionează că riscul de recidivă nu este unul ipotetic sau abstract, ci rezultă din date concrete și verificabile ale cauzei.

Totodată, instanța de recurs constată că măsurile preventive alternative solicitate de apărare nu sunt suficiente pentru înlăturarea riscurilor identificate. Nici obligația de nepărăsire a localității, nici garanția personală, nici alte măsuri neprivative de libertate nu ar putea oferi garanții suficiente că inculpatul nu se va

sustrage de la judecată, nu va influența participanții la proces și nu va săvârși alte infracțiuni.

Colegiul subliniază că instanța de fond a efectuat o analiză individualizată a situației inculpatului, evaluând atât datele privind personalitatea acestuia, cât și circumstanțele concrete ale cauzei, iar concluzia privind insuficiența măsurilor alternative este una temeinică și corespunde exigențelor prevăzute de art. 5 §1 lit. c) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și normelor procesual-penale naționale.

În ceea ce privește proporționalitatea ingerinței în dreptul la libertate, Colegiul reține că prelungirea arestului preventiv a fost dispusă pentru o perioadă limitată de 30 de zile, în strictă conformitate cu prevederile art. 186 alin. (5) Cod de procedură penală. Durata măsurii nu depășește termenul rezonabil și este justificată de necesitatea asigurării bunei desfășurări a procesului penal și a protejării interesului public privind combaterea fenomenului infracțional.

Prin urmare, Colegiul constată că instanța de fond a apreciat corect circumstanțele cauzei, a aplicat în mod just dispozițiile legale incidente și a concluzionat întemeiat asupra necesității menținerii inculpatului Grosu Ion în stare de arest preventiv. Argumentele invocate în recurs nu infirmă concluziile instanței de fond și nu relevă existența unor erori de fapt sau de drept care ar justifica intervenția instanței de control judiciar.

În consecință, recursul declarat de avocatul Rostislav Covdii în interesele inculpatului Grosu Ion urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 27 mai 2026 și a mandatului de arestare emis în baza acesteia.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 312 alin. (5) pct. 2); art. 329 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E:

Recursul avocatului Rostislav Covdii în interesele inculpatului Ion Grosu declarat împotriva ***încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 27 mai 2026*** în cauza lui **Ion Grosu** se respinge ca nefondat, respectiva încheiere și mandatul de arestare păstrându-se fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de ședință,
Judecător **Judecător** **Judecător**